Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 1112

Διακήρυξη της Διοικητικής Επιτροπής προς τους στρατιωτικούς για ομόνοια και ευταξία

3 Νοεμβρίου 1832

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Διακήρυξη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τοὺς στρατιωτικούς, μὲ τὴν ὁποία τοὺς καλεῖ σὲ ὁμόνοια καὶ εὐταξία, ζητᾶ νὰ πάψουν οἱ καταχρήσεις καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ ἁρπαγέντα στοὺς νόμιμους ἰδιοκτῆτες τους. Ἀκόμη, διατάσσει τὴ διάλυση τῶν ἐπαρχιακῶν στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναφέρεται καὶ στὶς προηγούμενες διακηρύξεις καὶ ἐγκυκλίους ποὺ ἐξέδωσε, ἀλλὰ δὲν ὑπάκουσαν σὲ αὐτὲς οἱ στρατιωτικοί. Ἐνόψει της ἄφιξης τοῦ βασιλιᾶ Ὄθωνα, ἡ Ἐπιτροπὴ διατάσσει ὅλους τους Πελοποννήσιους στρατιῶτες νὰ ἐπιστρέψουν στὶς ἑστίες τους μέχρι τὴν ὁριστικὴ ὀργάνωση τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, τοὺς δὲ μὴ Πελοποννήσιους στρατιῶτες καθὼς καὶ ὅλους τους ἀξιωματικοὺς νὰ παραμείνουν στὶς θέσεις τους μέχρι νεότερης διαταγῆς. Ἡ Διακήρυξη κυκλοφόρησε σὲ ἔντυπο μονόφυλλο (βλ. Σάντρα Βρέττα, Βιβλιογραφημένα ἑλληνικὰ μονόφυλλα, σ. 284). Τὸ παρὸν ἔντυπο ἀπεστάλη ἀπὸ τὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ στὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Γεν. Κολοκοτρώνης, Διάφορα ἔγγραφα, σ. 48-51.

Ἀρ. 114
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Στρατιωτικούς

Κατ' ἐπανάληψιν ἐπροσκάλεσεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις καὶ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁμόνοιαν καὶ εὐταξίαν, νὰ παύσωσι διαρπάζοντες αὐθαιρέτως τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς ὄντινα ἀνῆκον τὰ ἁρπαγέντα. Διαφυλάττουσα δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ μερικῶς εἰς ἕνα ἕκαστον, διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν πρωτουργῶν και πρωταιτίων τῶν τοιούτων αὐθαιρέτων καὶ καταχρηστικῶν πράξεων.
Διεκήρυξε συγχρόνως τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐπαρχιακῶν σωμάτων, καὶ διέταξε τὸν ἥσυχον περιορισμὸν εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις των, καὶ ὑπὸ τοὺς ἀνήκοντας ἀρχηγοὺς τῶν πρότερον σταθερῶς μετελθόντων τὸ ἔργον τοῦ στρατιώτου.
Τὰ ὑπαγορευμένα ταῦτα μέτρα ἀπὸ λίγους ἰσχυροτάτους, βάσιν ἔχοντας τὴν δικαιοσύνην, τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, τῶν πολιτῶν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον, διεσαφηνίσθησαν ἤδη ἀποχρώντως ἀπὸ τὰς ἀρ. 2088, 2079, 2115 καὶ 106 προκηρύξεις και ἐγκυκλίους.
Ἀλλὰ μὲ λύπην της θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἔφεραν αὗται εἰσέτι ὅλον τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι τὰ φιλοτάραχα πνεύματα καὶ ἡ ἀκόρεστος τινῶν πλεονεξία σπρώχνουν μὲν αὐτοὺς εἰς τὰς πλέον ἀξιοποίνους καὶ ἐγκληματικὰς ἐπιχειρήσεις, γίνονται δὲ καθεκάστην μεγάλων ζημιῶν πρόξενα καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ ταμεῖον.
Κατὰ συνέπειαν ἐν τοσούτῳ τῶν προδιακηρυχθέντων, καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεως τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς ἀπαιτεῖ, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ διατάξῃ ἐν γένει, καὶ χωρίς τινος ἐξαιρέσεως, ὅλους τοὺς στρατιωτικούς, ὅσοι εὑρισκόμενοι εἰς ὁποιασδήποτε θέσεις καὶ σώματα, ἀνήκοντες δὲ εἰς τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων μέρη, καὶ ἔχοντες εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τὰς οἰκίας των καὶ τὴν σταθεράν των διαμονήν, ν' ἀπέλθωσιν ἕκαστος εἰς τὰς ἑστίας των καὶ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν των, λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀνηκόντων ἀρχηγῶν ἔγγραφον ἀπόδειξιν περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὑπ' αὐτοὺς

ὑπηρέτη σαν, χωρίς ἐκ τοῦ τοιούτου μέτρου νὰ ὑπολάβωσιν, ὅτι προσβάλλονται τὰ δίκαια καὶ αἱ εὔλογοι ἀπαιτήσεις των, ἐφησυχάζοντες εἰς τὰ ἴδια θέλουν περιμένειν ἄχρις ὅτου ἡ μετ' ὀλίγον φθάνουσα Βασιλικὴ Ἀρχὴ λάβῃ τὰ ὁριστικὰ περὶ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ καὶ στρατιωτικῶν δικαιωμάτων μέτρα. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ θέλουν παραμείνει εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται θέσεις μὲ μόνους τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας στρατιώτας, τοὺς μὴν ἔχοντας ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑστίας, οἰκογενείας ἢ σταθερὰν διαμονήν.

Ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους καὶ ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἀποκαθιστῶσιν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ τοῦ μέτρου. Ἄλλως δέ, καὶ οἱ ἀπαυδήσαντες ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεις καὶ καταχρήσεις λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν οὔτε χρεωστοῦσιν, οὔτε δύνανται πλέον νὰ καταφανίζωνται, φορολογούμενοι ἀπὸ ἀπροσδιόριστον ἀριθμὸν ὡπλισμένων δυνάμεων, καὶ τρέφοντες αὐτὰς ἐκ τοῦ στερήματος, ἐνῷ τὴν ἀπὸ τὰς σημαίας ἐνεργητικήν των διατήρησιν, πρὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχουν λόγοι ἀποχρῶντες διὰ νὰ δικαιολογήσουν.

Ταῦτα διακηρύττουσα καὶ διατάττουσα ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῖ χρέος της ἱερὸν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὸν σ(εβαστὸν) αὐτοῦ μονάρχην. Εἶναι χρέος τῶν στρατωτικῶν νὰ ὑπακούσουν, καὶ νὰ μὴν θελήσουν, ἐπιμένοντες εἰς στάσιν ἔργων ἐναντίον τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ Ἔθνους, ἐναντίον εἰς τὰς διαταγὰς τῆς προσωρινῆς του Κυβερνήσεως, νὰ ἐπαυξήσωσι τὸ μέγα βάρος τῆς εὐθύνης, τὸ ὁποῖον ἡ ἀπείθεια, ἡ ἀταξία καὶ αἱ καταχρήσεις θέλουν σύρει κατ' αὐτῶν. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ γνωρίσουν τέλος πάντων καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς στρατιῶται τ' ἀληθῆ συμφέροντά των, καὶ νὰ τὰ ἐξασφαλίσουν ὅσον ἔνεστι, συμμοφρούμενοι μὲ τὰ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ τὰς προλαβούσας διαταχθέντα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 Νοεμβρίου 1832

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή
Α. ΖΑΗΜΗΣ
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ
Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ(ιωτικῶν) Γραμματεὺς
Κ. Ζωγράφος

(Τ.Σ.) ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Δ. Ἐπιτροπὴ

[ἐπιγραφὴ διεύθυνσης:]
Πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον τῆς Πελοποννήσου κ. Θ. Κολοκοτρώνην
Εἰς Ἄστρος
Δ(ιοικητικὴ) Ἐπιτροπὴ

Αριθμός Τεκμηρίου
1112

Τίτλος
Διακήρυξη της Διοικητικής Επιτροπής προς τους στρατιωτικούς για ομόνοια και ευταξία

Ημερομηνία Σύνταξης
3 Νοεμβρίου 1832

Τόπος Σύνταξης
Ναύπλιο

Συντάκτης
Διοικητική Επιτροπή

Αποδέκτης
Στρατιωτικοί

Είδος Εγγράφου
Έντυπο

Διαστάσεις
235mm × 333mm

Αρ. Φύλλων
1

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/1112

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

Αρ. 114.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Στρατιωτικούς.

Κατ' ἐπαναλῆψιν ἠρωτκάλεσεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις καὶ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁμόνοιαν καὶ εὐταξίαν, νὰ παύσωσι διαστάζοντες αὐθαιρέτως τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς ἕνπνια αὐτῶν τὰ ἁρπαγέντα. Διαφιλάττουσα δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ μερικῶς εἰς ἕνα ἕκαστον, διεμερτυρήθη κατὰ τῶν πρωτουργῶν καὶ πρωταιτίων τῶν τοιούτων αὐθαιρέτων καὶ κατακρηστικῶν πράξεων.

Διεκήρυξε συγχρόνως τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐπαρχιακῶν σωμάτων, καὶ διέταξε τὸν ἡσυχον ἀποχωρισμὸν εἰς τὰς κατελλήλους Θέσεις των, καὶ ὑπὸ τὰς ἀνηκούσας Ἀρχηγοὺς τῶν πέριξ σταθερῶς μετελθόντων τὸ ἔργον τοῦ στρατιώτου.

Τὰ ὑπογεγραμμένα ταῦτα μέτρα ἀπὸ λίγους ἰσχυροτάτους, βάσιν ἔχοντας τὴν δικαιοσύνην, τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου, τῶν πολιτῶν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον, διεσαφηνισθήσαν ἤδη ἀπ' χρώντος ἀπὸ τὰς ὑπ' Ἀρ. 2088, 2089, 2115 καὶ 106 περικηρύξεις καὶ ἐγκυκλίους.

Ἀλλὰ μὲ λύπην της θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἔφεραν αὐτοὶ εἰσέτι ὅλον τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι τὰ Φιλοτάραχα πνεύματα, καὶ ἡ ἀνάφλεξις τῶν πλεονεξιῶν σπεύχουν μὲν αὐτοὺς εἰς τὰς πλέον ἀξιονόνους καὶ ἐγκληματικὰς ἐπιχειρήσεις, γίνονται δὲ καθενὸς τὴν μεγάλων ζημιῶν πρόξενα καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ ταμεῖον.

Κατὰ συνέπειαν ἐν τοσούτῳ τῶν προδιακηρυχθέντων, καὶ σύμφωνα μὲ ὅσα ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν παρομοίαν τῆς ἀφίξεως τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς ἀπαιτεῖ, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ διατάξῃ ἐν γένει, καὶ χωρὶς τινος ἐξαιρέσεως, ὅλους τοὺς στρατιωτικούς, ὅσοι εὑρισκόμενοι εἰς ὁποιασδήποτε Θέσεις καὶ σώματα, ἀνήκοντες δὲ εἰς τὰ ἐντὸς τῶν ἑλίων μέρη, καὶ ἔχοντες εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ὑπαρχίας τὰς οἰκίας των καὶ τὴν σταθερὰν των διαμονὴν, ν' ἀπέλθωσιν ἕκαστος εἰς τὰς ἑστίας των καὶ μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων, λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀνηκόντων Ἀρχηγῶν ἐγγράφον ἀπόλυσιν περὶ τοῦ χρέους, καθ' ὃν ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρέτησαν, χωρὶς ἐκ τοῦ τοιούτου μέτρου νὰ ὑπολείψωσι; ὅτι πρὸ σοῦ λύονται τὰ δίκαια καὶ αἱ εὐλογίαι ἀπαιτήσεις των, ἐφησυχάζοντες εἰς τὸ ἴδιᾳ θέλουν περιμείνει ἄχρις ὅτου ἡ μετ' ὀλίγον Φθάνουσα Βασιλικὴ Ἀρχὴ λάβῃ τὰ ἐριστικὰ περὶ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ καὶ στρατιωτικῶν δικαιωμάτων μέτρα. Οἱ δὲ Ἀρχηγοὶ καὶ Ἀξιωματικοὶ θέλουν παρομείνει εἰς τὰς ὁπλίας εὑρίσκωνται Θέσεις μὲ μόνους φύλακας Ἕλληνας στρατιώτας, τοὺς μὴ ἔχοντας ἐντὸς τῶν ἑλίων ἑστίας, οἰκογενείας, ἢ σταθερὰν διαμονήν.

Ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους καὶ ἡ Θέσις τῆς Κυβερνήσεως ἀποκαθιστῶσιν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆ τῆ μέτρου. Ἄλλως δὲ, καὶ οἱ ἀπαυθήσαντες ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεις ἢ καταχρήσεις λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν οὔτε χρεωστῶσιν, οὔτε δύνανται πλέον νὰ καταφανίζωνται, φορολογήμενοι ἀπὸ ἀπεσθέριστον ἀριθμὸν ἀπλισμένων δυνάμεων, ἢ τρέφοντες αὐτὰς ἐκ τοῦ στερήματος, ἐνῶ τὴν ἀπὸ τὰς ἡμερίας ἐνεργητικὴν των διατήρησιν, πρὸ πολλοῦ ἔπρεπεν νὰ ὑπάρχων λόγοι ἀποχρῶντες διὰ νὰ δικαιολογήσουν.

Ταῦτα διακηρύττουσα ἢ διατάττουσα ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῖ χρέος της ἱερὸν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Σ. αὐτοῦ Μονάρχην. Εἶναι χρέος τῶν στρατιωτικῶν νὰ ὑπακούσουν, καὶ νὰ μὴ θελήσουν, ἐπιμένοντες εἰς στάσιν ἔργων ἐναντίων τῶν συμφερόντων ἢ τῆς ἡσυχίας τῶ Ἔθνους, ἐναντίον εἰς τὰς διαταγὰς τῆς σωτηρίης του Κυβερήσεως, νὰ ἐπαυξήσωσι τὸ μέγα βάρος τῆς εὐθύνης, τὸ ὁποῖον ἡ ἀπειθεια, ἡ ἀταξία, καὶ αἱ καταχρήσεις θέλων σύρει κατ' αὐτῶν. Ἐλπίζομεν ἢ εὐχόμεθα νὰ γνωρίσ υν τέλος πάντων ἢ οἱς πολιται, ἢ οἱς στρατιῶται τ' ἀληθῆ συμφέροντά των, ἢ νὰ τὰ ἐξασφαλίσωσιν ὅσον ἐνεστι, συμμορφούμενοι μὲ τὰ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ τὰς προλαβούσας διατεχθέντα.

Ἐν Ναυπλίᾳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΙΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμματεὺς Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

kolokotronis-archive.org